

KJAK

Onki nýtt undir sólini -uttan Kaj Leo!

ANNITA Á FRÍÐRIKSMØRK

Løgmaður, er djarvur. Onkur heldur í so djarvur, men lat ivan heldur verða sakini til fyrimunar, og takið løgmann uppá orðið!

Tað er ikki ein og hvør, sum hevði megnað at varðveitt formanspostin í Sambandsflokkinum eftir at viðkomandi boðaði frá, at tíðin var farin frá Ríkisfelagsskapinum. Hugsí eisini,

at nógv sambandsfólk skriða sær í nakkanum og ivast í, hvat alt hetta snýr seg um:

- Ríkja- ella ríkis-??
- Sjálvstøðugt land, men ikki fullveldi??
- Vil hækka blokkin við 200 mió kr, men sær fyri sær, at blokkurin er burtur um 20 ár??
- Niðurleggur sendistovur, og vil virka

á jøvnum føti við onnur lond úti í heimi??

Skilji væl tey, sum ikki ordiliga fata, hvør leiðin er, - ella ivast í, hvat liggur í útmeldingunum, ella, um har er nøkur leið.

Komandi landsfundur Sambandsflokksins verður tí avgerandi í hesum høpi.

Fær løgmaður krakk frá baklandinum, soleiðis sum onkur vil verða við, so er formaðurin kvitt, og nýggjur má veljast.

Fær hann hinvegin herðaklapp frá baklandinum, so hevur hann forboðað sína styrki í flokkinum, og kann slík sementering fatast sum, at Kaj Leo verður formaður floksins í nógv ár afturat.

Hinvegin, so er onki nýtt undir sólini.

Sambandsflokkurin er

altíð komin aftaná. Tey eru ímóti broytingum, men eru fyrri, tá ið broytingin er sett í verk.

Hvør kennir ikki mótstøðuna frá sambandsfólki:

- ímóti føroyska málinum,
- ímóti Merkinum,
- ímóti koyrivegunum,
- ímóti blokkstuðlinum,
- ímóti 200 fjórðinga

fiskimarkinum osfr osfr.

Men, sum ikki einaferð, so eru tað tær sjálvsstýrisinnaðu kreftirnar í hinum flokkunum, sum hava talað fyrri, og sum hava varpað ljós á fyrimunirnar við tí nýggja. Komið í eygað, so eru sambandsfólk við, og vilja til eina og hvørja tíð hava verandi skipan, hóast tey vóru ímóti henni beint áðrenn, hon varð sett í verk.

Hinvegin so er hetta ikki

annað enn eitt stríð ímillum konservatismu og liberalismu. Tey sum vilja halda aftur, og tey sum vilja broytingar. Hetta kenna vit aftur í øllum samfeløgum á so mongum mótum: í politikki, í trúðarspurningum, í persónligari menning osfr. Tað eru tey, sum velja tað kendu og tí trygggu gongdina í ávísu málum, og so hini sum hava fingið nokk, og vilja broytingar. Tað, sum tó er sermerkt við sokallaða ríkisfelagsskapinum, er, at tað hevði nærur verið óhoyrt í øðrum londum, at ein meiriluti av eini tjóð tvíheldur ímóti sínum sjálvsøgdu rættindum sum tjóð. Har eru Føroyar so millum fáu undantøkini í heiminum.

Men alt hevur sína tíð – eisini ríkisfelagsskapurin!

Tað, sum tó er nýtt í hesum førinum, er, at formaðurin í Sambandsflokkinum er við uppá broytingarnar, áðrenn tær eru framdar, - so her stemmar ikki heilt við søguna!

Men gott í teg, Kaj Leo, drív á, - tað sum hevur týðning, er, at tú sigur tað tú hugsar og ynskir, og ikki bara tað, sum tú heldur, at hini vilja hava teg at siga.

Nú røddir úr øllum flokkum á tingi vilja úr hesi skipan, eru sannlíkindi fyrri at okkurt er í væntu, og at eisini ríkisfelagsskapurin, har Føroyar og Grønland eru undirgivin Danmark, er søga. Tað vísir, at hóast seiggið stríð á sjálvsstýrisleið, so ber á mál, um bara hugsjónin fær innivist í orðaskiftinum.

Krúpandi kvotufiskarar ella virkisfúsar veiðumenn?

PÁLL Á REYNATÚGVU

Løgtingsmaður

Føroysk fiskivinna er komin framat grundleggjandi valum. Uppisjóvarfiskariíð liggur í avtaluløysi, botnfiskastovnamir eru søguliga lítli, línu og útróðrarflotin er álvarsliga hóttur. Samstundis spankulerar landsstýrismaðurin í fiskivinnumálum sum ein havsins harri, og býtir út almennu ognirnar

til tey sum trúliga krúpa fyrri valdinum, við lyftum um stuðul til næsta val. Er hettar leiðin at uppala stoltar veiðumenn? Er hettar kósir fyrri fiskivinnutjóðina Føroyar.

Vit kenna okkum øll sum fiskimenn í Føroyum. Eru vit tað ikki sjálvi, so er antin pápin, grannin, abbin

ella gubbin tað. Harvið eru og hava vit verið óloysiliga knýtt at havsins tilfeingi í skjótt hálvaaðru øld. Privátbú-skaparliga eins og samfelagsbúskaparliga. Fíggjarligu sveiggini í samfelagnum, hava í stóran mun verið speglaði í toskaprísinum. Og soleiðis er framvegis, tó at makrelurin er farin at spæla okkum nýggjar tónar.

200 fjórðinga fiskimørkini avmarkaðu fiskiveiðurættindini, og hóast avtalur um fiskiveiðurættindi hjá grannunum í søguligum og býlishandlum, er veiðumannaverðin hjá fiskimanninum broytt munandi. Stoltu nýbrotini á fjarfiskileiðum, Columbuskenan, er avloyst av umsitingarbindingum,

avmarkingum, og ikki minst politiskari smálutastýring.

Mitt í øllum hesum hurilvasa skulu reiðarin, skiparin og fiskimaðurin royna at fóta sær. Men sum fiskivinnan hevur verið umsitin síðani fiskidagaskipanin sá dagsins ljós, tykist fremsti fiskivinnuførleikin vera at kenna telefonnummarið hjá landsstýrismanninum.

Vanligi borgarin skilir helst ikki allan veruleikan, men ónøgðin og sundurlyndið í samfelagnum veksur í eini tíð, har fremsta málið hjá stjórnini átti at verið brúgvabyggjar millum fólk í landinum býr, og tjóðarbyggjarar Føroyum at frama.

Tað síðsta nýggja, á so máta, er at línuflotin heldur enn at fáa veiðurættindi

á hóskaði farleiðum, eitt nú Flemish Cap, sum eg sjálvur havi mælt til, ella í Barentshavinum, sum eitt nú Henrik Old, hevur mælt til, so tykist loysnin hjá hesari samgonguni verða at gera virkisfúsar veiðumenn, til krúpandi kvotufiskarar. Fram fara ógvuliga ivasamir skipahandlar, har søla av ókeypiss tillutaðari makrelkvotu, er endamálið. Landsins tilfeingi, slúsa niður í nakrar trúgvur lummar, við landsstýrismansins vælvild, hóast lyfti til poltisku skipanina um tað øvuðgta.

Landsstýrismaðurin skuldi heldur siglt annan sjógv, og t.d. útskriva nøkur royndarloysvir í altjóða sjógv, eitt nú Irmingarhavinum eftir makreli. Hesum hevur

áhugi verið fyrri. Beinleiðis vinningurin við at loyva veiðu aðrastaðni, er at trýstið á Føroyagrunnin minkar.

Áheitanin á samgonguna skal tí vera at leggja lunnar undir eina vinnu, har tað loysir seg at arbeiða, vinna og veiða, heldur enn at uppala krúpandi kvotufiskarar.